

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/44/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823218882
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3823218882.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.X.XXXX, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, dieťa rodičov: matka C. B., nar. XX.XX.XXXX, pobytom D., E. (F.) E. F. E. XXX, otec G. B., nar. XX.XX.XXXX, pobytom A., H. B. I. XXX/XX, o zmenu výkonu rodičovských práv a povinností, na odvolanie matky voči rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 15P/44/2023 - 36 zo dňa 11.12.2023, takto

rozhodol:

- Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. **p o t v r d z u j e .**
- Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok súdu prvej inštancie **n e d o t k n u t ý .**
- Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prievidza (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) zveril maloletého („mal.“) A. do osobnej starostlivosti otca (výrok I.). Dôvodil tým, že maloletý sa od júna 2023 fakticky nachádza v jeho starostlivosti, keď odišiel z miesta bydliska matky v D. a vrátil sa na Slovensko, je u otca spokojný a nastupuje tu na strednú školu. Konštatoval, že na zmene výchovného prostredia sa rodičia dohodli, pričom prešetrením rodinných pomerov neboli zistené nedostatky v starostlivosti otca o maloletého.

Pri rozhodovaní o výživnom, ktoré súd prvej inštancie určil vo výške 80 eur (výrok II.), súd prvej inštancie vychádzal z potrieb maloletého, ktorý študuje na strednej škole a má bežné výdavky. Čo sa týka možností a schopností oboch rodičov podieľať sa na ich výžive, mal preukázané pomery otca, ktorý spolu so svojou manželkou a ďalším synom J. býva v prenajatom byte (mesačné nájomné 300,- eur), jeho príjem je cca 1.200 eur a príjem jeho manželky 1.160 eur mesačne. Konštatoval, že pomery matky sa nepodarilo preukázať, avšak táto so sumou výživného 80 eur súhlasila. Výživné upravil počnúc mesiacom júl 2023, t. j. od podania návrhu, kedy maloletý bol už v starostlivosti otca.

Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.07.2023 do 31.12.2023 vyčíslený v sume 480 eur matke povolil splácať v mesačných splátkach po 40 eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok pri vynechaní jednej mesačnej splátky (výrok III. napadnutého rozsudku) tak, aby bolo zaplatené najneskôr do jedného roka, postupujúc pritom podľa § 232 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok („CSP“). Jednorázový príspevok matky 50 eur považoval za vreckové k rukám syna, a preto k nemu neprihliadol.

Ďalej konštatoval, že týmto dochádza k zmene predchádzajúceho rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 10P/23/2013 zo dňa 28.05.2013 v celom rozsahu (výrok IV.).

V súlade s § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok („CMP“) rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok V.).

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie matka. Súhlasila s výrokom I., ktorým sa maloletý zveril otcovi a nenamietala ani výšku určeného výživného. Odvolanie smerovala len proti výroku III. o výške určeného nedoplatku za obdobie od 01.07.2023 do 31.12.2023 poukazujúc na to, že v čase pojednávania dňa 11.12.2023 mal maloletý na účte 80 eur, ktoré mu zaslala. Tvrdila, že v decembri 2023 poslala aj sumu 250 eur, z toho 100 eur pre staršieho syna J. žijúceho s otcom v spoločnej domácnosti,.

Ďalej mala námietky voči vyjadreniam otca o zdravotnom stave mal. A.. Podľa nej v skutočnosti trpí atopickým ekzémom, pričom v minulosti mu zabezpečovala kontrolu aj potrebné lieky, v ktorej liečbe otec nepokračuje. Prekážalo jej tvrdenie, že je zlá matka; považovala sa za prísnu, nie za zlú. V ďalšom poukazovala na predchádzajúci rozsudok sp. zn. 10P/23/2013, podľa ktorého plnila vyživovaciu povinnosť voči J. vo výške 90 eur mesačne, kým táto nezanikla v roku 2020. Namietala, že otec si vyživovaciu povinnosť uloženú uvedeným rozsudkom voči A. v sume 70 eur mesačne riadne neplnil; v roku 2023 dokonca zaplatil iba 3 krát sumu 50 eur z účtu syna J.. Žiadala, aby všetky podlžnosti boli vyplatené na účet mal. A..

3. K podanému odvolaniu sa kolízny opatrovník vyjadril tak, že zotrváva na svojom ústnom prednese z pojednávania a napadnutý rozsudok navrhol potvrdiť.

4. K odvolaniu sa otec vyjadril tak, že matka neposlala na jeho účet od 01.07.2023 žiadne peniaze, poslala len sumu 80 eur a pred Vianocami sumu 250 eur na účet mal. A., na ktorý on nemá dosah, a preto nemohli byť použité na výživu a ďalšie potreby maloletého. Poukázal na to, že keď sa mal. A. rozhodol v mesiaci jún 2023 zostať na Slovensku, matka spísala rodičovskú dohodu a vyjadrila sa, že bude 80 eur posilať mesačne; k jeho rukám však žiadne peniaze neposlala. Mal za to, že syn sa dobre adaptoval na Slovensku a má výborné výsledky v škole. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť v plnom rozsahu.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 CMP), preskúmal vec v intenciách ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok prvoinštančného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie a vychádzajúc z jeho obsahu dospel k záveru, podľa ktorého súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vykonal dostatočné dokazovanie, ktoré následne správne právne posúdil a pri rozhodovaní vychádzal zo zásad stanovených Zákonom o rodine vzťahujúcich sa k vyživovacej povinnosti rodičov k deťom. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto len konštatuje správnosť jeho záverov v napadnutej časti, keď rozhodol o určení nedoplatku vo výške 480 eur za už zročné obdobie od 01.07.2023 do 31.12.2023. Matka maloletého v odvolaní neuviedla žiadne okolnosti, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav, resp. s ktorými by sa už nevysporiadal súd prvej inštancie.

7. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že matka v odvolaní nepreukázala zaplatenie žiadnej čiastky otcovi, k rukám (na účet) ktorého bola v zmysle napadnutého rozsudku povinná výživné hradiť. Pokiaľ teda matka zaslala peniaze na účet (hoc aj maloletého), s ktorým otec nemá právo disponovať, správne potom uviedol otec, že nemohol tieto prostriedky na potreby maloletého použiť.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na Komentár k Zákonu o rodine (PAVELKOVÁ, Bronislava. § 62 [Určenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom]. In: PAVELKOVÁ, Bronislava. Zákon o rodine. 2. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2013, ISBN 978-80-89603-15-2.), podľa ktorého: „Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určil súd. Platobné miesto pre plnenie výživného závisí od skutočností, ako je zabezpečovaná osobná starostlivosť o dieťa. Ak je dieťa zverené do výlučnej osobnej starostlivosti jedného rodiča, potom je platobným miestom tento rodič, pričom súd môže určiť povinnosť plniť mu výživné do rúk (v hotovosti alebo poštovou poukážkou) alebo na účet, ktorý môže v rozhodnutí uviesť. V tomto prípade ide o účet oprávneného rodiča, nie dieťaťa, na rozdiel od výživného, určeného na tvorbu úspor, ktoré sa zásadne kumuluje na účte dieťaťa (pozri vysvetlivky k ust. § 63 ods. 3.)“

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd nemohol matke uznať platby, ktoré zaslala na účet maloletého vo výške 80 eur a 250 eur (vrátane príspevku pre syna J.). Ďalej odvolací súd podotýka, že až po tom, ako A. nadobudne plnoletosť, bude matka povinná hradiť výživné priamo k jeho rukám, resp. na jeho účet.

8. Vo vzťahu k odvolacej námietke, podľa ktorej sa matka považovala za dobrú matku, prípadne namietala niektoré nedostatky v starostlivosti otca, odvolací súd poukazuje na to, že matka výslovne so zverením maloletého otcovi súhlasila, v tejto súvislosti aj uzavrela s otcom rodičovskú dohodu, pričom odvolanie voči odôvodneniu rozsudku nie je možné (§ 358 CSP).

9. Za nedôvodnú považuje odvolací súd aj námietku matky, podľa ktorej si otec neplnil riadne vyživovaciu povinnosť, určenú voči mal. A. rozsudkom súdu prvej inštancie č. k. 10P/23/2013 vo výške 70 eur mesačne, nakoľko táto námietka presahuje rámec predmetu konania o zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému. Pokiaľ si otec neplnil vyživovaciu povinnosť riadne, mala matka možnosť podať návrh na vykonanie exekúcie; takýto návrh môže podať voči otcovi po tom, ako nadobudne plnoletosť, aj samotný A.. Vzhľadom k uvedenému vyhodnotil odvolací súd odvolanie matky ako nedôvodné.

10. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že rozhodnutie súdu prvej inštancie zostáva nedotknuté v odvolaní nenapadnutej časti (výroky I., II., IV. a V.).

11. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).